
ZPRÁVY

Děkovný dopis doc. PhDr. Janu Srncovi, CSc.

Milý Honzo,

svým rozhodnutím, že rezignuješ na další práci v redakční radě časopisu Česká a slovenská psychiatrie jsi nás jednak překvapil, jednak zarmoutil. Po více než 50 letech v této funkci jsi přežil nejméně 5 šéfredaktorů, mnoho pozitivních i negativních změn, několikrát se podstatně změnila tvář časopisu. A pokud jde o obsah, pak jsi nebyvale přispěl k jeho kvalitě. Byl jsi sice přísný, nicméně spravedlivý recenzent a komentátor, vždy s otevřeným hledím a s nabízenou pomocnou rukou zvláště mladším autorům. Uplatňovat etické principy a vědeckou exaktnost bylo v Tvé práci prvořadé.

Práce v redakční radě však nebyla jediným Tvým odevzdávaným pozitivem ve prospěch české klinické psychologie a psychiatrie. Nelze nepřipomenout Tvé celoživotní úsilí o vyvážený poměr vztahu psychiatrie a klinické psychologie. Dokázal jsi vzájemnou spolupráci obou blízkých oborů zasít do duše a mysli stovek psychologů, které jsi vyučoval a vodil v počátcích jejich kariéry. Nelze nepřipomenout, že jsi jako výjimka burcoval svědomí a plédoval pro etiku medicíny a psychologie v dobách, kdy to nebylo obvyklé a kdy to nebylo bez rizika. Tvá pozdější činnost v etické komici Psychiatrické společnosti ČLS JEP byla vedena těmi nejčistšími úmysly.

A ještě jedna z Tvých velkých zásluh: v době, kdy se teprve zakládala pravidla pro exaktnější výzkum

v psychiatrii, jste spolu s doc. K. Freundem, PhDr. Madlafouskem v tzv. metodologické komisi někdejšího Výzkumného ústavu psychiatrického postavili a udržovali latku zásad a postupů výzkumné práce značně vysoko, a tím nemálo přispěli ke zkvalitnění výzkumné činnosti obecně.

Své žáky a studenty jsi vedl k méně vděčné, zato ale více potřebné psychologické diagnostice a dokázal jsi jim vštípit možnosti a meze psychologických vyšetřovacích metod.

To vše přispělo k tomu, že česká klinická psychologie má u nás dobrý zvuk, že psychiatři a kliničtí psychologové u nás žijí ve vzájemné symbióze a v úctyplném vztahu a že – jak jsi nás naučil – lze i kritiku podávat důstojně, bez ponižování a podnětně.

Budeš nám, milý Jene, chybět při redakčních diskusích o serióznosti některých prací a bude nám scházet Tvůj střízlivý, reálný pohled na svět a na lidi.

Nu, nezbyvá nám, než si připomínat Tvá moudrá poučení a hodnocení a popřát Ti zdraví, sílu se rvát i nadále s nespravedlností a malostí ve světě a burcovat v lidech to dobré a užitečné.

*Redakční rada časopisu
Česká a slovenská psychiatrie*